

Publicerad 2007-03-11 20:24 av vapendragare

När saknaden ler hånfullt.

Ibland känner man sig iakttagen, och man undrar vem det är som tittar? Vem det är som spionerar på hur man rör sig, vad man säger, vad man gör.

Man vet att någon går bakom,

Någon följer efter.

Men när man vänder sig om, så finns ingen där,

Bara en tom saknad.

Jag som hade hoppats på att du skulle stå där,

Rak i ryggen och med ett triumferande leende på läpparna.

Men varje gång jag vänder mig om möter jag samma råa, kalla saknad.

Som bara hänler tillbaka,

Den vet att jag vill ha dig här,

Saknaden den vet, men den ler bara hånfullt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vapendragare med Poeter.se id #14135 innehar upphovsrätten